

SENTENCJA WYROKU.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dn. 14 sierpnia 1947 r.

Sąd Okręgowy
Grodzki

w Łodzi

Wydział
OddziałIII
Karny

w składzie następującym:

Sędzia

Andrzej Garius

Lawnicy:

Adam Mroczkowski, Andrzej Rutelski

Protokółant

Jan Warszawski

w obecności oskarżyciela publicznego

wiceprez. Tadeusza Smiarowskiego

rozpoznawszy dn.

14 sierpnia

1947 r. sprawę:

1) Rudolfa Malysza urodz. 11.10.1905

w Bieleku syna (córkę)

Franciszka i Anny z d. Zbyszewskiej

2) —

oskarżonego o to, że 1) w okresie czasu od marca 1940 r. do maja 1945 r. na terenie Pruskiej Kwatermy i w Oświęcimiu brał udział w organizowaniu przestępstwa SS;

2) w okresie czasu od lipca 1940 r. do maja 1945 r. na terenie obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu jako członek oskarżonego o to, że wiele zadań strażniczej w stopniu SS „Unterscharführera” brał udział w dokonywaniu zabójstwa osób z powodów ludności cywilnej osadzonej w tym obozie

3) w tymże czasie, miejscu i charakterze, jako na ręce stałego parastwa niemieckiego działał na szkodę osób spośród ludności cywilnej osadzonych w wyż. wym. obozie, zysując się nad tymi osobami, w szczególności nad obywatelami polskimi. —

t.j. o czynny stanowiące zbrodnie przewidziane: w punkcie I-ym z art. 4-go, w punkcie II-ym z art. 1 pkt 1 i punkcie III-im z art. 2-go dekretu

to jest o czyn, przewidziany w art. P.K.U.N. z dn. 31.8.44r w brzmieniu tekstu jednolitego z dnia 11.12.1946r (Dz. U. R.P. Nr. 69 poz. 377).

postanowił:

Rudolfa Malysza winę i winę w dokonywaniu zbrodniczych przestępstw i 20 lat dożywotniej kary

W pkt 1 na mocy art 81 i 83 dekretu
z dnia 31.8.44 r. na mocy art 81 i 83 dekretu
z dnia 11.10.44 r. (Dz. U. P. Nr 69 k. z. 377)
skazani są na 15 lat więzienia, na mocy art 7
cyf. dekretu fabrycznego prawniczych
i obywatelskich prawniczych na lot 10
wobec prezydentów sądów wojewódzkich, za
zbrodnie zbitki w pkt 11 na mocy art 1 pkt 1
cyf. dekretu - na karę śmierci, na mocy art
7 pkt 1 dekretu fabrycznego prawniczych
i obywatelskich prawniczych na karę
śmierci wobec prezydentów sądów wojewódzkich;
za zbrodnie zbitki w pkt 11 na mocy art 1
pkt 11 na mocy art 2 cyf. dekretu - na dożywotnie
więzienie, na mocy art 7 pkt 1 dekretu
fabrycznego prawniczych i obywatelskich
i obywatelskich prawniczych na karę
śmierci wobec prezydentów sądów wojewódzkich
i na mocy 31-35 k.p. Skazani są
Krzysztof Malyszka na karę śmierci;
fabrycznego prawniczych i obywatelskich
i obywatelskich prawniczych na karę
śmierci wobec prezydentów sądów wojewódzkich
i na mocy 31-35 k.p. Skazani są
Skazani są na karę śmierci
od sądu karnego. Postanowienie
wobec Vobiszajd Skarb Państwa

Gorak.

Wrocłowski 17.10.44

4 odpisy sentencji wyroku
i 4 odpisy nekryptu generalnego
Indeksu S. P. w Kopii do sądu.
wskazanie przedmiotu melioracji.
6.11.44

Nakaz wyłączenia stryżmaku
Kutur

U Z A S A D N I E N I E .

Rudolf Malysz, obywatel polski, narodowości niemieckiej, volksdeutsch II-giej grupy, b. żołnierz polski oskarżony został o to, że I. w okresie czasu od marca 1940 r. do maja 1945 r. na terenie Rzeszy Niemieckiej i w Oświęcimiu brał udział w organizacji przestępczej SS; II. w okresie czasu od lipca 1940 r. do maja 1945 r. na terenie obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu jak również w innych bliżej nieustalonych miejscach, jako członek załogi strażniczej w stopniu SS. "Unterscharfuhrera" brał udział w dokonywaniu zabójstw osób spośród ludności cywilnej i jeńców wojennych osadzonych w wymienionym obozie, jak również ewakuowanych z tegoż obozu wobec przybliżających się działań wojennych. III. w tymże czasie, miejscu i charakterze, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, działał na szkodę osób spośród ludności cywilnej i jeńców wojennych osadzonych w Oświęcimiu, znęcając się nad tymi osobami, w szczególności nad obywatelami polskimi.

Oskarżony nie przyznał się do winy, tłumacząc się, że na skutek redukcji w policji, gdzie był tłumaczem, wcielono go do oddziałów Waffen SS. w Pradze, skąd po dwumiesięcznym przeszkoleniu skierowano go wbrew jego woli wraz z grupą, składającą się z 80 osób do Oświęcimia i twierdząc, że wówczas wogóle nie wiedział o istnieniu obozu koncentracyjnego. Będąc w Oświęcimiu pełnił oficjalnie obowiązki cenzora w obozie, które wykonywał sumiennie. W 1944 r. został Unterscharfuhrerem. - Zaprzeczył, by wiedział, co się działo z więźniami chorymi na terenie obozu lub gdzie tracono więźniów.

Na podstawie jednak zeznań świadków Marcina Szwaradzkiego, Stanisława Nowaka i Leonarda Nowickiego, zbadanych na przewodzie Sądowym pod przysięgą oraz zeznania św. Antoniego Kempy, którego zeznanie w trybie art. 340§1 KPK zostało ujawnione (k.18) ustalono, że oskarżony, należąc do załogi strażniczej, jako członek organizacji Waffen SS nie ograniczył się tylko do ^{obowiązku} stanowiska cenzora, lecz niejednokrotnie zaopatrzonej w karabinek cichostrzelny udawał się wraz z katami Aumajerem i Paliczem do bloku ~~XXXXXX~~ XI-go t.zw. bloku śmierci, gdzie dokonywane były egzekucje na więźniach. - Bardzo często oskarżony wraz z Paliczem strzelał dla zabawy do więźniów i jeńców zatrudnionych przy kopaniu żwiru lub ^{cięższych} walec ubijający drogę. Oskarżony był postrachem więźniów w Oświęcimiu, bił ich i kopał, szczuł psami. Pewnego razu oskarżony w końcu sierpnia 1942 r. pobił 3-ch Żydów z transportu nadesłanego z Francji do utraty przytomności. Żydów tych przeniesiono potem w kierunku krematorium (sw. Szwaradzki). Przewód Sądowy w świetle zeznań świadków pochodzących ze sfery robotniczej w całej rozciągłości potwierdził akt oskarżenia, dostarczając

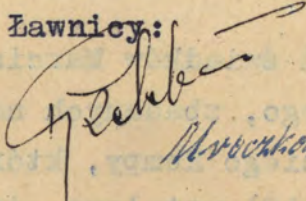
szczegółów, świadczących o bestialskiej działalności oskarżonego Rudolfa Malysza na terenie obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu.

Natomiast z zeznań świadka Janusza Krzywickiego, Maksymiliana Piłata i Franciszka Targorza, należących do inteligencji, wynika, że stosunek oskarżonego Malysza do inteligencji, a w szczególności do tych świadków był poprawny. Oskarżony, należąc do załogi strażniczej na terenie obozu w Oświęcimiu był jednym z tych, który pomagał świadkom tym w ten sposób, że jako szef strażnicy, umożliwiał im korespondencję ponad dozwoloną normę.-

W świetle całokształtu materiału dowodowego ustalonego na przewodzie Sądowym Sąd uznał winę osk. Malysza w ramach aktu oskarżenia całkowicie za udowodnioną i skazał go biorąc pod uwagę stopień napięcia złej woli w poszczególnym wypadku, za zbrodnie opisaną w p.I-ym akcie oskarżenia na mocy art.4§1 dekretu z dnia 31.8.1944 r. w brzmieniu jednolitego tekstu z dnia 11.12.1946 r.(Dz.U.R.P.Nr.69 poz.377) na 15 lat więzienia, za zbrodnie opisaną w p.II. akcie oskarżenia na mocy art.1 pkt.1 tegoż dekretu na karę śmierci, za zbrodnie opisaną w p.III-im akcie oskarżenia na mocy art.2 cyt. dekretu na dożywotnie więzienie, łącznie na mocy art. 31-35 KK na karę śmierci. Na mocy art. 7 cyt. dekretu Sąd pozbawił skazanego Malysza praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz orzekł przepadek całego mienia na rzecz Skarbu Państwa. Wobec konfiskaty całego mienia Sąd zwolnił skazanego od opłaty Sądowej i kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

umówiono: skrytowało „stencjonka” podpisano „obowiązkowo”

Zawniocy:

Mroczkowski Helam

Przewodniczący:

